

Donderdag 17 januari 2013

10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden, de regeringen van de lidstaten, de regeringen en de parlementen van de Mercosur-landen en het parlement van de Mercosur (Parlasur).

P7_TA(2013)0031

Geweld tegen vrouwen in India

Resolutie van het Europees Parlement van 17 januari 2013 over het geweld tegen vrouwen in India (2013/2512 (RSP))

(2015/C 440/19)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over India, met name de resolutie van 13 december 2012 over kastendiscriminatie⁽¹⁾, en de resoluties over de jaarverslagen over de mensenrechten in de wereld, met name die van 18 april 2012⁽²⁾ en die van 13 december 2012⁽³⁾; gezien zijn talloze eerdere resoluties waarin verkrachting en seksueel geweld in verschillende landen in de wereld worden veroordeeld,
- gezien het gezamenlijk actieplan voor de uitvoering van het strategisch partnerschap tussen de EU en India, ondertekend in november 2005, en de thematische dialoog over de mensenrechten tussen de EU en India,
- gezien de verklaring van de hoge vertegenwoordiger, Catherine Ashton, namens de Europese Unie op de internationale dag voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen (25 november 2012),
- gezien de verklaring van de hoge vertegenwoordiger, Catherine Ashton, op de Europese dag en Werelddag tegen de doodstraf (10 oktober 2012),
- gezien artikel 2 en artikel 3, lid 5, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien de verklaring van 31 december 2012 van de hoge commissaris van de VN voor de mensenrechten, Navi Pillay,
- gezien het rapport van de Verenigde Naties over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling,
- gezien de VN-instrumenten inzake geweld tegen vrouwen, met name de Verklaring van Wenen en het bijbehorende actieprogramma, aangenomen op de wereldconferentie over de mensenrechten op 25 juni 1993 (A/CONF.157/23), de verslagen van de speciale rapporteurs van de hoge commissaris van de mensenrechten van de VN over geweld tegen vrouwen, algemene aanbeveling nr. 19 van het Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen (CEDAW) (11e vergadering, 1992), de verklaring over de uitbanning van geweld tegen vrouwen van 20 december 1993 (A/RES/48/104), het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie (CERD) en algemene aanbeveling XXIX bij artikel 1, lid 1, van dat verdrag,
- gezien de aanbevelingen over India, gedaan in het kader van de speciale procedures van de VN, door de verdragsorganen van de VN en in het kader van het universeel periodiek herzieningsmechanisme, en met name gezien de aanbevelingen aan India in de verslagen van UN CEDAW van februari 2007 en oktober 2010,
- gezien de ontwerpbeginzelen en -richtsnoeren van de VN voor de doeltreffende uitbanning van discriminatie op grond van werk en afkomst,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0126.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0503.

Donderdag 17 januari 2013

- gezien de grondwet van India en het wetboek van strafrecht van India, met name artikel 376 inzake verkrachting,
 - gezien artikel 122, lid 5, en artikel 110, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat op 16 december 2012 een 23-jarige studente en een vriend in een bus in New Delhi op gewelddadige wijze zijn aangevallen, waarbij de studente het slachtoffer werd van groepsverkrachting door vijf volwassen mannen en een jongeman, en de vriend werd mishandeld; overwegende dat het slachtoffer daarbij zo ernstig gewond raakte dat zij op 29 december 2012 op tragische wijze in Singapore overleed;
 - B. overwegende dat deze groepsverkrachting een golf van woede teweegbracht in heel India en voor demonstranten uit alle lagen van de samenleving aanleiding was om op te roepen tot hervorming van de wetgeving en het politieke stelsel en om te pleiten voor een andere houding ten opzichte van vrouwen; overwegende dat deze demonstraties een belangrijke stap zijn in het doorbreken van het stilzwijgen over verkrachting en seksueel geweld en dus een eerste aanzet zijn tot verandering;
 - C. overwegende dat in verband met deze zaak vijf volwassen mannen en één minderjarige zijn gearresteerd en dat de vijf mannen momenteel in een spoedproces worden berecht en tegen de minderjarige dader een afzonderlijke procedure is aangespannen;
 - D. overwegende dat de Indiase politie een strafrechtelijk onderzoek is gestart tegen het televisiestation Zee News naar aanleiding van een interview dat dit station heeft uitgezonden met de vriend die mede het slachtoffer was van de gebeurtenissen op 16 december 2012;
 - E. overwegende dat sinds dit recente geweld in New Delhi in de nationale en internationale pers op grote schaal melding wordt gemaakt van andere verkrachtingen, bijvoorbeeld het bericht van 27 december 2012 over een meisje in Punjab dat zelfmoord pleegde nadat de politie had geweigerd om de groepsverkrachting waarvan zij het slachtoffer was te onderzoeken en haar in plaats daarvan had geadviseerd om met een van de verkrachters te trouwen, of het bericht van 12 januari 2013 uit Punjab over een 29-jarige moeder van twee kinderen die tijdens een busrit door een aantal mannen werd verkracht onder omstandigheden die sterk leken op de verkrachting van de Indiase studente en in welke zaak eveneens zes arrestaties werden verricht, en het bericht, een dag later, over een 16-jarig meisje dat zichzelf na een verkrachting in brand stak;
 - F. overwegende dat er volgens het Indiase nationale bureau voor de registratie van criminaliteit in 2011 meer dan 24 000 keer melding werd gedaan van verkrachting; overwegende dat van de meer dan 635 gevallen waarvan in Delhi aangifte werd gedaan, het slechts in één zaak kwam tot een veroordeling;
 - G. overwegende dat de Indiase vrouwenbeweging al zeer lang strijdt tegen alle vormen van geweld tegen vrouwen en genderongelijkheid in het algemeen en ijvert voor politieke maatregelen ter ondersteuning van de mensenrechten van vrouwen;
 - H. overwegende dat seksueel geweld tegen vrouwen niet alleen in India, maar in de hele wereld, wijdverbreid is, en zijn oorsprong vindt in structurele ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, en dat maatregelen tegen geweld tegen vrouwen dus gepaard moeten gaan met verbetering van de positie en situatie van vrouwen en meisjes in alle lagen van de samenleving;
 - I. overwegende dat Indiase sociaal wetenschappers schatten dat er in India jaarlijks bijna twee miljoen vrouwen en meisjes overlijden ten gevolge van geweldsincidenten en verschillende vormen van discriminatie, waarbij seksueel geweld slechts een van vele oorzaken is, naast conflicten over de bruidsschat, het doden van vrouwelijke baby's, verwaarlozing van meisjes, ongelijke toegang tot middelen en gezondheidszorg en slechte zorg voor ouderen;
 - J. overwegende dat vrouwen en meisjes die worden gediscrimineerd op grond van hun kaste nog meer risico lopen het slachtoffer te worden van verschillende vormen van seksueel geweld, gedwongen of rituele prostitutie, mensenhandel, huiselijk geweld of afstraffing als zij aangifte willen doen van tegen hen gericht geweld, zoals andermaal bleek uit de bekende Pipili-zaak van 29 november 2011 waarin de autoriteiten de aangifte van een groepsverkrachting weigerden te registreren en het vrouwelijke slachtoffer pas een juiste behandeling ontving nadat een hogere rechter ingreep, maar achteraf toch aan de opgelopen verwondingen overleed;
 - K. overwegende dat volgens een rapport uit 2012 van de Thomson Reuters Foundation India van alle landen die behoren tot de G20 voor een vrouw het slechtste land is om te wonen;
 - L. overwegende dat volgens Amnesty International in India iedere 21 minuten een verkrachting wordt gemeld, maar dat veel verkrachtingen, met name in armere gemeenschappen, vanwege het sociale stigma niet worden gemeld; overwegende dat de Indiase politie naar verluidt op de hoogte is van het feit dat verkrachting op grote schaal voorkomt, maar er veelal niet in slaagt vrouwen te beschermen;

Donderdag 17 januari 2013

- M. overwegende dat seksueel geweld bij de slachtoffers leidt tot ernstige gezondheidsproblemen, zowel op fysiologisch als op fysiek gebied, omdat zij onder meer seksueel overdraagbare ziekten kunnen oplopen, zoals aids; overwegende dat veel slachtoffers nogmaals slachtoffer worden doordat zij door hun familie of door de gemeenschap worden verstoten;
- N. overwegende dat de Indiase wetgeving inzake seksueel geweld door nationale en internationale mensenrechtenorganisaties wordt bekritiseerd omdat deze verouderd is en een te enge definitie van verkrachting hanteert; overwegende dat er voor slachtoffers van seksueel misbruik in India geen adequate zorgvoorziening bestaat, zoals opvang door de politie op gevoelige en passende wijze of toegang tot gezondheidszorg, hulpverlening of andere vormen van ondersteuning, ten gevolge waarvan in alle gevallen ad hoc en onvoorspelbaar wordt gereageerd, hetgeen in veel gevallen voor het slachtoffer leidt tot een vernederende situatie;
- O. overwegende dat de centrale regering van India na het geweldsincident in New Delhi een Commissie van drie leden heeft ingesteld die de huidige wetgeving moet gaan herzien en moet zorgen voor snellere strafrechtelijke procedures en hogere straffen voor daders van ernstig seksueel geweld;
- P. overwegende dat hoge regeringsfunctionarissen na de recente gebeurtenissen hebben aangekondigd zich te zullen inzetten voor strengere straffen op verkrachting, waaronder de doodstraf;
- Q. overwegende dat 90 maatschappelijke organisaties en burgers zich in mei 2012 schriftelijk tot de Indiase premier Manmohan Singh hebben gewend en hebben aangedrongen op hervormingen op het gebied van seksueel misbruik en een grotere verantwoordingsplicht voor de politie;
- R. overwegende dat de EU India voor de periode 2007-2013 470 miljoen euro heeft toegezegd ten behoeve van de programma's van de Indiase regering op het gebied van gezondheid en onderwijs;
- S. overwegende dat India de afgelopen twee decennia aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt op het gebied van armoedebestrijding, maar dat er nog veel moet worden gedaan, met name waar het gaat om het realiseren van gelijke kansen voor vrouwen en kwetsbare groepen op het gebied van onderwijs en gezondheid en het verbeteren van hun economisch perspectief;
- T. overwegende dat India de grootste democratie in de wereld is en bovendien een belangrijke politieke en economische partner van de EU, hetgeen democratische verplichtingen met zich meebrengt;
1. spreekt zijn solidariteit uit met de slachtoffers van het geweld in New Delhi en met de slachtoffers van alle andere gevallen van geweld die al dan niet door de media zijn gerapporteerd, en spreekt zijn diepe medeleven uit met de families; veroordeelt krachtig alle vormen van seksueel geweld, een wereldwijd fenomeen dat in vele landen voorkomt;
 2. verwelkomt de enorme golf van solidariteit in India en daarbuiten met de slachtoffers van de verkrachting en hoopt dat de massale demonstraties zullen bijdragen aan een versnelde doorvoering van de nodige hervormingen;
 3. verwacht dat India, als democratie met belangrijke banden met de EU, zal toezien op de eerbiediging van de democratische beginselen en de fundamentele en mensenrechten, in het bijzonder wat betreft de rechtsstaat en de rechten van de vrouw;
 4. betreurt ten eerste dat niet meer in het werk is gesteld om onmiddellijke steun te verlenen aan de slachtoffers van het geweld en dat deze en andere gevallen waarbij een gebrek aan respect voor vrouwen, het achterwege blijven van medische hulp, tekortschietend politieoptreden en het ontbreken van rechtsmiddelen ervoor zorgen dat slachtoffers van verkrachtingen minder geneigd zijn de daders aan te klagen;
 5. wijst de Indiase regering op haar rechten en plichten uit hoofde van de Indiase grondwet, in het bijzonder wat betreft het afzweren van praktijken die de waardigheid van vrouwen aantasten (artikel 51(A));
 6. dringt aan op de verdere uitvoering door het Indiase parlement van de aanbevelingen van het Indiase nationale vrouwencomité (NCW) inzake het wijzigen en uitvoeren van het Indiase recht met het oog op de bescherming van vrouwen tegen dergelijke misdaden;
 7. verwelkomt de aankondiging van de Indiase regering een enquêtecommissie te zullen oprichten inzake de openbare veiligheid van vrouwen in Delhi, alsmede een juridische commissie die het Indiase rechtskader inzake geweld tegen vrouwen tegen het licht moet houden; ziet uit naar de snelle publicatie van de aanbevelingen van de enquêtecommissie onder leiding van de gepensioneerde rechter aan het hooggerechtshof J.S. Verma, alsmede naar de samenwerking van die commissie met de NCW en het Indiase parlement bij de volledige tenuitvoerlegging van de maatregelen ter voorkoming van dergelijke misdaden in de toekomst;

Donderdag 17 januari 2013

8. verwelkomt de oprichting van een nieuwe rechtbank voor snelrecht die specifiek gevallen van seksueel geweld tegen vrouwen behandelt; is echter bezorgd over het feit dat de rechtszaken niet toegankelijk zijn voor journalisten, die bovendien op geen enkele wijze verslag mogen uitbrengen van deze rechtszaken, behalve indien de rechtbank hiervoor toestemming geeft, wat onder het publiek voor ongerustheid heeft gezorgd; is van mening dat veroordeelden een straf moeten krijgen die in verhouding staat tot het misdrijf dat zij hebben gepleegd; wijst er echter nogmaals op dat het van oudsher een verklaard tegenstander is van de doodstraf, voor alle gevallen en onder alle omstandigheden;
9. roept de Indiase autoriteiten op om in nauwe samenwerking met vrouwenorganisaties gecoördineerde maatregelen te ontwikkelen ter bestrijding van gendergerelateerd geweld, met name seksueel geweld; benadrukt dat de regeringen van de staten toezicht moeten uitoefenen op de afhandeling door politiediensten van onderzoeken naar gevallen van seksueel geweld, door de functionarissen verantwoordelijkheid te laten afleggen, de daders te vervolgen, en te waarborgen dat de waardigheid van de slachtoffers wordt gerespecteerd;
10. roept het Indiase parlement op ervoor te zorgen dat in het in 2012 gewijzigde wetboek van strafrecht wordt opgenomen dat alle vormen van seksueel geweld, zowel met als zonder penetratie, strafbaar worden gesteld, en te waarborgen dat nieuwe sancties overeenstemmen met de internationale wetgeving inzake mensenrechten, en daarnaast de wetgeving te wijzigen met het oog op de opheffing van juridische immuniteit en procedurele belemmeringen in gevallen waarin politie- of andere veiligheidsdiensten worden beschuldigd van seksueel geweld of andere mensenrechtenschendingen;
11. roept de vertegenwoordigingen van de EU en de lidstaten in India op om voorrang te geven aan programma's ter bestrijding van geweld tegen vrouwen, zoals programma's op onderwijsgebied, alsmede aan programma's met specifieke aandacht voor vrouwen en meisjes;
12. verzoekt de Indiase autoriteiten onmiddellijk stappen te ondernemen en doeltreffende maatregelen te nemen om het onderzoek door de Indiase politiediensten naar gevallen van verkrachting en seksueel geweld te verbeteren, onder meer door in elke politiedienst specifiek hiervoor eenheden op te zetten; wijst erop dat de eerste minister van Delhi niet verantwoordelijk is voor activiteiten van de politiediensten in haar rechtsgebied; wijst erop dat in andere grote steden is gezorgd voor grotere politieke verantwoordelijkheid en modernisering van de politieactiviteiten door de invoering van rechtstreekse rapportering en leidinggeving; wijst erop dat er dringend behoefte is aan training van politiepersoneel op het gebied van de veiligheid van de vrouw;
13. roept de Indiase regering op om onderzoek te doen naar de gevallen van personen in hogere overheidsfuncties die formeel zijn beschuldigd van verkrachting;
14. verzoekt de Commissie samen te werken met de Indiase autoriteiten bij de ontwikkeling van gecoördineerde maatregelen ter bestrijding van gendergerelateerd geweld, met name seksueel geweld, onder meer door uitvoering te geven aan de aanbevelingen van de VN-campagne UniTE to End Violence against Women; verzoekt de VN-commissie inzake de positie van de vrouw op haar 57e vergadering, die in maart 2013 zal worden gehouden, aandacht te besteden aan de unieke vorm van geweld tegen vrouwen die zich voordoet wanneer geslacht en kaste beide een rol spelen;
15. spreekt zijn ernstige bezorgdheid uit over het wijdverbreide geweld tegen Dalit-vrouwen en -meisjes in India, onder meer in de vorm van seksueel geweld door mannen van hogere kasten, alsmede over de uitzonderlijk hoge mate van straffeloosheid voor de daders in dergelijke gevallen; roept de regering van India op om alle gevallen van seksueel geweld tegen alle vrouwen gelijkelijk te behandelen en de opsporing en vervolging op evenwichtige, eerlijke, transparante en snelle wijze te doen plaatsvinden;
16. benadrukt dat niemand zonder instemming tot een huwelijk mag worden gedwongen of daartoe onder druk mag worden gezet; benadrukt dat een slachtoffer niet gedwongen mag worden met haar agressor te trouwen en dat het slachtoffer extra moet worden gesteund om te voorkomen dat ze hiertoe sociaal onder druk wordt gezet;
17. roept de Raad en de Commissie op ervoor te zorgen dat de EU gerichte sectorale steun aan India blijft verlenen met het oog op het behalen van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, in het kader van het volgende meerjarig financieel kader en in het volgende landenstrategiedocument voor de periode na 2013; is van oordeel dat dit ook steun op sociaal gebied moet omvatten ten behoeve van de gezondheid van en onderwijs aan vrouwen en optimale werkmethoden op het gebied van goed bestuur, besluitvorming en ontwikkeling, met inbegrip van methoden voor een betere dienstverlening voor het aanpakken van armoede, genderkwesties, institutionele hervormingen en het beheer van de overheidssector;

Donderdag 17 januari 2013

18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen van de lidstaten, de speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie voor de mensenrechten, de president, de regering en het parlement van India, de secretaris-generaal van de VN en de hoofden van de VN-subcommissie voor de bevordering en de bescherming van de mensenrechten en de VN-commissie voor de positie van de vrouw, de directeur-generaal van UNWomen, alsmede de speciale afgezant van de VN inzake geweld tegen vrouwen.

P7_TA(2013)0032

Mensenrechtensituatie in Bahrein

Resolutie van het Europees Parlement van 17 januari 2013 over de mensenrechtensituatie in Bahrein (2013/2513 (RSP))

(2015/C 440/20)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn resolutie van 27 oktober 2011 over Bahrein ⁽¹⁾ en zijn resolutie van 15 maart 2012 over de schendingen van de mensenrechten in Bahrein ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 maart 2011 over de betrekkingen van de Europese Unie met de Samenwerkingsraad van de Golf ⁽³⁾,
- gezien de verklaringen van de Voorzitter van 12 april 2011 over de dood van twee Bahreinse burgeractivisten en van 28 april 2011 ter veroordeling van de doodstraf die was uitgesproken tegen vier Bahreinse burgers wegens deelname aan vreedzame betogingen voor democratie,
- gezien het bezoek van de delegatie van zijn Subcommissie mensenrechten aan Bahrein op 19 en 20 december 2012 en de persverklaring die door die delegatie is afgegeven,
- gezien het besluit van 7 januari 2013 van het Hof van Cassatie van Bahrein om de vonnissen tegen 13 politieke activisten te bekrachtigen,
- gezien de verklaringen van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) over Bahrein, met name die van 24 november 2011 over de publicatie van het verslag van de Bahreinse onafhankelijke onderzoekscommissie (BICI), van 5 september 2012 over de uitspraak van het Bahreinse Hof van Beroep in de zaken tegen Abdulah al-Khawaja en 19 anderen, en van 23 november 2012 over het feit dat een jaar geleden het verslag van de BICI werd gepubliceerd, de verklaringen van de woordvoerder van de VV/HV van 13 februari 2012 over de herdenking van de ongeregeldeheden in Bahrein, van 10 april 2012 over de situatie van Abdulah al-Khawaja, van 16 augustus 2012 over de veroordeling van Nabeel Rajab in Bahrein, en van 24 oktober 2012 en 7 november 2012 over het recente geweld in Bahrein, alsook de verklaringen van de VV/HV van 12 oktober 2011 in het Europees Parlement over de situatie in Egypte, Syrië, Jemen en Bahrein,
- gezien de conclusies van de Raad over Bahrein van 24 mei 2011, 12 april 2011, 21 maart 2011 en 21 februari 2011,
- gezien de verklaringen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties van 23 juni 2011 en 30 september 2011 over de vonnissen tegen 21 Bahreinse politieke en mensenrechtenactivisten en oppositieleiders, en de verklaringen van de woordvoerder van de secretaris-generaal van 12 april 2012 over de bomaanslag in Bahrein en van 30 september 2011, 15 februari 2012, 24 april 2012, 5 september 2012, 1 november 2012 en 8 januari 2013 over Bahrein,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0475.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0094.

⁽³⁾ PB C 247 E van 17.8.2012, blz. 1.